

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D. a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **V. Ch.**, zastoupený Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 5. 2017, čj. MV-13415-6/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 3. 2019, čj. 30 A 128/2017-60, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci **s e u k l á d á** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí ministerstva vnitra, které zamítlo žádost stěžovatele a neprodloužilo mu dobu platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 44a odst. 3, ve spojení s § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. b), v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon pobytu cizinců“). Stěžovatel přestal splňovat podmínku pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka jeho pobytu na území České republiky.

[2] Spolu s kasační stížností byl soudu podán návrh na přiznání odkladného účinku. Návrh byl odůvodněn tak, že stěžovatel v České republice pracuje a zabezpečuje tak nejen svou obživu, ale také obživu jeho manželky a nezletilého syna žijící na Ukrajině. V případě návratu zpět se obává, že by nenašel práci a nemohl by tak plnit vyživovací povinnost vůči rodině. V České republice žije již 21 let a byl by také nucen zpřetrhat veškeré zde vytvořené vazby. Poukázal na nestabilní vojensko-politickou situaci v zemi původu. Získání nového povolení k pobytu je s ohledem na situaci na zastupitelském úřadě problematické. Nepřiznání odkladného účinku by mohlo být zásahem nevratným a následné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu by pro něj mohlo postrádat smysl. Stěžovatel argumentuje také ústavním právem na spravedlivý proces, neboť by jinak neměl možnost vystupovat v řízení osobně, být v kontaktu se svou advokátkou

a udělovat jí konkrétní pokyny pro výkon zastoupení, což by pro něj znamenalo značnou újmu. Uvedl také, že v předcházejícím řízení krajský soud přiznal jeho žalobě odkladný účinek.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přiznává žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem a okolností projednávané věci dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku dle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nejsou splněny.

[6] V první řadě stěžovatel spatřuje nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám v tom, že bez odkladného účinku kasační stížnosti by byl povinen vycestovat z České republiky, kde získává prostředky na obživu svou a své rodiny na Ukrajině. Nejvyšší správní soud ze spisu krajského soudu zjistil, že se stěžovatel žije prováděním pomocných stavebních prací na základě živnostenského oprávnění. Netvrdí, že by byl v České republice dlouhodoběji zavázán k povinnostem vyplývajícím ze závazkových vztahů, a které by byly zprerušeny v důsledku nepřiznání odkladného účinku. Soud tedy s ohledem na nedostatečná tvrzení a návrhy důkazů i s ohledem na běžnou praxi vycházel z toho, že jde primárně o krátkodobé jednorázové zakázky, které stěžovatel případně nebude mít na území ČR možnost získávat, ale i kdyby zda zůstal, nemá žádnou jistotu, že by je získával. Nejedná se ani o takovou činnost, kterou by v zemi svého původu nemohl z objektivních důvodů vykonávat. Trh práce bude na Ukrajině pravděpodobně jiný než v České republice. Stěžovatel však setrval u zcela obecného tvrzení o nedostatku pracovních příležitostí na Ukrajině, aniž by k tomu předložil jakýkoliv důkaz. Soud nemůže vycházet ze zcela nepodloženého tvrzení. To, že by situace na pracovním trhu Ukrajiny byla mimořádně špatná, nevyplývá ani z veřejně dostupných zdrojů. Například portál [www.businessinfo.cz](https://www.businessinfo.cz/cs/clanky/ukrajina-zakladni-charakteristika-teritoria-19093.html), provozovaný Českou agenturou na podporu obchodu/CzechTrade uvádí, že míra nezaměstnanosti na Ukrajině v roce 2018 činila přibližně 9% (<https://www.businessinfo.cz/cs/clanky/ukrajina-zakladni-charakteristika-teritoria-19093.html>). To je sice horší situace než v ČR, ale rozhodně nikoliv situace katastrofální, která by žadateli znemožňovala práci na Ukrajině získat.

[7] Stěžovatel dále tvrdil, že zde má sociální zázemí a veškeré vazby. Nejvyšší správní soud však dospěl k závěru, že se jedná o tvrzení zcela obecná a ničím nedoložená. Je přirozené, že pokud na území některého státu cizinec žije řadu let, nežije „ve vzduchoprázdnu“ a aspoň nějaké základní společenské a příp. rodinné vazby si utvoří vždy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2016, čj. 10 Azs 249/2016-32). Stěžovatel navíc uvedl, že manželku a nezletilého syna má na Ukrajině. Z těchto skutečností tedy nelze shledat, že by byl nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zasažen stěžovatelův soukromý a rodinný život v České republice. Je naopak totiž zřejmé, že rodinný život zde stěžovatel nevede, a bude jej moci vést až na Ukrajině. Obecný poukaz stěžovatele na nestabilní vojensko-politickou situaci nevyovídá nic o tom, že by mu v případě návratu mělo hrozit nebezpečí vážné újmy. Tím spíš, když zde žije jeho rodina.

[8] Pokud jde o stěžovatelovu argumentaci týkající se zásahu do jeho práva na spravedlivý proces, lze odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2019, čj. 8 Azs 135/2019-38. Stěžovatelem uvedené závěry byly pozdější judikaturou korigovány a obecně platí, že samotné právo stěžovatele účastnit se osobně řízení o kasační stížnosti či být

pokračování

v kontaktu se svým zástupcem pro přiznání odkladného účinku nepostačuje (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2018, čj. 8 Azs 262/2018-24, ze dne 6. 1. 2016, čj. 2 Azs 271/2015-32, případně ze dne 25. 9. 2018, čj. 6 Azs 302/2018-24). V usnesení ze dne 5. 10. 2017, čj. 2 Azs 273/2017-19, Nejvyšší správní soud navíc konstatoval, že pro zajištění práva na spravedlivý proces není ani ve věcech přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění vyžadována osobní přítomnost stěžovatele-cizince v průběhu řízení, pokud není nutno, aby něco učinil osobně, a je-li zajištěno jeho zastoupení v řízení a přiměřeně efektivní a rychlá komunikace s jeho zástupcem na dálku. K tomu nyní pouze dodává, že tím spíše se nejedná o důvod pro přiznání odkladného účinku v řízení, které se týká neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

[9] Ohledně obtížného získání případného nového dlouhodobého pobytu v České republice Nejvyšší správní soud uvádí, že tato argumentace nyní není relevantní. Stěžovatelova námitka by mohla mít svůj význam při věcném posouzení věci, nikoli však v řízení o odkladném účinku. Zde soud totiž nepřezkoumává případné negativní důsledky, které by na stěžovatele mohly dopadnout v případě zamítnutí samotné kasační stížnosti. Naopak pokud by byl v soudním řízení úspěšný, nebude mít žádný důvod znovu žádat o pobytové oprávnění, protože nebude ukončeno řízení o jeho žádosti, která skončila nyní přezkoumávaným rozhodnutím. Stěžovatel předjímá výsledek meritorního přezkumu, což však pro řízení o odkladném účinku není podstatné.

[10] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v daném případě neshledal, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nenahraditelnou újmu. Z těchto důvodů soud stěžovateli nevyhověl a odkladný účinek jeho kasační stížnosti nepřiznal.

[11] Pro úplnost soud dodává, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany Nejvyššího správního soudu předjímano rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

[12] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku, a sice podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, ve výši 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, per analogiam; srov. k tomu též usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[13] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080513719. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. července 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: